

Sygn. akt IV KO 53/22

POSTANOWIENIE

Dnia 28 czerwca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 28 czerwca 2022 r.,

w sprawie wniosku **J. J.**

skazanego z art. 252 § 1 k.k. i innych,

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu

Apelacyjnego w (...) z dnia 27 września 2018 r., sygn. akt II AKa (...)

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

postanowił:

odmówić przyjęcia wniosku J. J. wobec jego oczywistej bezzasadności.

UZASADNIENIE

J. J., wyrokiem Sądu Okręgowego w G. Wydział Zamiejscowy w R. z dnia 30 kwietnia 2018 r., sygn. akt V K (...), zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 27 września 2018 r., sygn. akt II AKa (...), został skazany za popełnienie czterech przestępstw, w tym z art. 252 § 1 k.k., za które wymierzono karę 3 lat pozbawienia wolności oraz orzeczono karę łączną w tym samym wymiarze.

Od orzeczenia Sądu odwoławczego została wniesiona przez obrońcę skazanego kasacja, która postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 30 kwietnia 2019 r., sygn. akt IV KK 136/19, została oddalona jako oczywiście bezzasadna.

Wniosek o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym orzeczeniem Sądu Apelacyjnego w (...) złożony przez obrońcę skazanego z urzędu, postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 27 września 2019 r., sygn. akt IV KO 72/19, został oddalony.

Obecnie do Sądu Najwyższego wpłynęło pismo skazanego z dnia 24 kwietnia 2022 r., uzupełnione pismem z dnia 15 czerwca 2022 r., zatytułowane „wniosek o wznowienie postępowania”. Skazany wystąpił także z wnioskiem o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu w celu sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek skazanego J. J. jest oczywiście bezzasadny i dlatego należało odmówić jego przyjęcia.

Zgodnie z treścią art. 545 § 3 k.p.k., obowiązującego od dnia 1 lipca 2015 r., a wprowadzonego ustawą z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2013 r., poz. 1247), osobisty wniosek strony o wznowienie postępowania podlega, w sposób formalny, wstępnej kontroli w zakresie jego treści. W wypadku stwierdzenia, że treść wniosku świadczy o jego oczywistej bezzasadności, którą należy rozumieć jako nie dającą żadnych racjonalnych podstaw do merytorycznego badania warunków wznowienia, odmawia się jego przyjęcia z pominięciem procedury uzupełnienia jego braków formalnych.

Analiza wniosku skazanego pozwala stwierdzić, że żadna ze wskazanych w nim okoliczności nie mieści się w katalogu przesłanek zawartych w art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k. lub art. 540b k.p.k., a zarzuty jakie stawia skazany wyrokom wydanym w jego sprawie dotyczą tylko i wyłącznie postępowania dowodowego, jego braków oraz oceny dowodów. Jego zdaniem prawidłowa ocena materiału dowodowego winna prowadzić do wniosku, iż nie jest on sprawcą przypisanych mu czynów, wskazując równocześnie, że nie był on pod wpływem środków odurzających, a jedynie podanego mu przez lekarzy Diazepamu.

Odnosząc się do tych okoliczności należy stwierdzić, że jak wynika z akt przedmiotowej sprawy, były one już przedmiotem analizy i oceny przez Sąd Najwyższy rozpoznający kasację obrońcy skazanego oraz wniosek obrońcy o wznowienie postępowania. Nie dostrzegając jakichkolwiek nowych argumentów świadczących o konieczności wznowienia postępowania, stwierdzić należy, że brak jest również potrzeby powtarzania wcześniej prezentowanej argumentacji Sądu Najwyższego. Żadna z okoliczności podanych we wniosku nie ma waloru nowego

faktu lub dowodu, a zatem nie mogą one powodować podjęcia czynności wznowieniowych i czynią konieczność odmowy przyjęcia wniosku w trybie art. 545 § 3 k.p.k. bez wyznaczania skazanemu kolejnego obrońcy z urzędu. Podkreślić należy, że Sąd Najwyższy w postępowaniu wznowieniowym nie dokonuje na nowo oceny zebranych w toku procesu dowodów i poprawności przyjętych w oparciu o nie ustaleń faktycznych będących podstawą prawomocnego wyroku.

Z tych względów, Sąd Najwyższy uznał, że wniosek skazanego o wznowienie postępowania jest oczywiście bezzasadny, gdyż nie spełnia podstawowych warunków ustawowych i dlatego należało odmówić jego przyjęcia na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.